

stærke Ønsker om Forandringer, ligesom der fra de i Aktielovgivningen særlig interesserede er fremkommet stærke Ønsker om indgribende Ændringer. Men jeg har ligesom min Kollega ment, at det var rigtigt at forelægge Forslaget, som man var enedes om det i Udvalget, og det vil da kunne blive Genstand for Forhandling mellem Tingene og de paagældende Ministre, hvilke Ændringer der maaske kan blive Enighed om for at imødekomme de interesseredes Krav. — Idet jeg i øvrigt med Hensyn til Enkeltheder kan henvise til de af Udvalget udarbejdede Bemærkninger, skal jeg med disse faa Ord tillade mig at anbefale Forslaget til Tingets Velvillie.

Det andet Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier. Den gældende Lov af 6. April 1906 har en Bestemmelse om, at Loven skal forelægges til Revision i indeværende Samling. Forslaget er, ligesom det forelagte Forslag om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder, et samlet Hele, saaledes at det ikke fremtræder som Ændringer i den bestaaende Lov, men som et helt nyt Forslag. Det er meget smaa Forandringer, der her ere foreslaaede, og de paagældende Organisationer, saavel Bagermestrene som Bagersvendene, have haft Lejlighed til at udtale deres Ønsker. Vi have i Ministeriet efter Konference med Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet saa vidt muligt søgt at imødekomme disse Ønsker, for saa vidt de ikke gik imod hinanden. Ændringerne ere, som sagt, smaa. Det er blevet muligt for Fabriktilsynet, naar et nyt Bageri er under Opførelse eller Indretning, allerede at faa Meddelelse derom paa dette Tidspunkt, der maa siges at være det rette Tidspunkt, thi saa kan man gøre opmærksom paa, hvilke Krav der ville blive stillede, hvis den paagældende senere maatte ønske at antage fremmed Hjælp. Tilsynet gælder jo ikke, for saa vidt Folk kun beskæftige deres egen Familie i Bageriet, men der kan fremkomme Vanskeligheder, naar Bageriet senere vokser, saaledes at det bliver nødvendigt at antage fremmed Arbejds-kraft. Da har man ofte vanskeligt ved at opfylde Loven og de sig til den sluttende Regulativs Krav. — Der er ogsaa en lille Ændring, med Hensyn til den Frihed, der hver Uge skal være for hver Arbejder. Lærlinge skulle fremtidig kunne anvendes til Kl. 8 i Stedet for til Kl. 6 af Hensyn til de paagældendes Uddannelse. Det er grundet paa de saakaldte Middags-

anretninger, hvor Lærlinge have lidt vanskeligt ved at faa Øvelse, naar de kun maa arbejde til Kl. 6. — Da Ændringerne, som sagt, kun ere saa smaa, haaber jeg, at det, trods det sene Tidspunkt, som jeg indrømmer det er, dog ikke skal volde Vanskelighed at faa dette lille Forslag vedtaget i denne Samling.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Justitsminister, for at han kan forelægge de 3 før anmeldte Forslag.

Justitsministeren (Bilow): Det ene af de Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge, er Forslag til Lov om Forkyndelse af Stævninger i Udlandet m. m.

Under 19. Maj 1909 blev der udstedt en Bekendtgørelse angaaende en Konvention, der var afsluttet mellem de fleste europæiske Stater, om en international Ordning med Hensyn til visse civilprocessuelle Forhold. I denne Bekendtgørelses Art. Nr. 3 bestemmes, at enhver af de kontraherende Stater skal kunne lade Forkyndelser bestemte for Personer, som befinde sig i Udlandet, foretage ved sine egne diplomatiske eller konsulære Agenter i det fremmede Land, dog at der, for saa vidt der er Spørgsmaal om Forkyndelse fra andre end Undersaatter af den Stat, som Gesandtskabet eller Konsulatet repræsenterer, udfordres Samtykke af den Stat, i hvilken Forkyndelsen skal ske. Der er derefter sket Henvendelse af forskellige fremmede Stater til Danmark om at tiltræde denne Overenskomst og sørge for, at den kan blive effektiv. Men dette har Regeringen ikke turdet gøre uden Lovgivningens Sanktion, idet der ved Lov af 11. April 1890 er givet bestemte Lovregler for, hvorledes Forkyndelse af Stævninger skal finde Sted, og der findes specielt i denne Lovs § 3, 2det Stykke, den Bestemmelse, at i Udlandet skal der forkyndes paa den der foreskrevne Maade. Dette har været en Ulempe i mange Tilfælde, idet det er meget vanskeligt her at vide, hvorledes Forkyndelsesmaaden er i alle andre europæiske Stater og i Stater, der ligge udenfor Europa. Dernæst er det ogsaa vanskeligt, hvis Lovligheden af Forkyndelsesmaaden bliver bestridt af Modparten, for Domstolene at bevisliggøre, at man har forkyndt paa den i det fremmede Land foreskrevne Maade. Derfor er det en virkelig praktisk Foranstaltning, at Forkyndelse kan ske ved de diplomatiske eller konsulære Repræsentanter i Udlandet. Da